

# ČESKÁ POVINNOSTI ČECHŮ V AMERICE

Státní úřad, 05 z.č. - 2007

Vzpomněl jsem si na jednu záležitost, dnes už "mimo mísu", ale tehdy je stále aktuální, která se naší rodině užívala. Ac v USA od roku 1985, jsme stále občany České republiky. A když bylo mému synovi osmnáct, napsal jsem na naši ambasádu ve Washingtonu dotaz, jak je to v jeho případě s vojenskou službou (tehdy byla povinná).

Řekl jsem si: je český občan, a tím pádem se na něj vojenská služba vztahuje, že. Moc se mu - a mně taky (dám mu i trochu závidět) - myšlenka služby v České armádě líbila. Po skončení univerzity, ovšem... Už se těšil, jak pojedou do Brna, kde jsme dříve bydleli, k zápisu, potom k odvodu. Pak bude každý týden na jeden den letat do Čech, na vojenskou katedru (i když tím jsme si nebyli jisti, zda to ještě takhle funguje) a na závěr pak "půjde na vojnu". Tu a tam snad dostane odpočinek, taky dovolenou... bude zase v Čechách jako doma. Trochu nám zkazilo radost zjištění, že dnes (tedy v době, kdy tohle bylo aktuální) se slouží co nejbližší místu trvalého bydliště, ale zase - tady v Boise česká posádka není a pokud vím, není ani v Idaho. Tak se nám rozjasnila tvář: nejbližší je asi v Asii, případně v Chebu...

Napsali jsme tedy na ambasádu, že syn dovršil osmnáct, a dosud nedostal žádnou zprávu od vojenské správy, že se jako občan České republiky nechce v žádném případě vojenské službě vyhybat, jenom neví, co má udělat. Odpověď naší ambasády byla nečekána a velice salomounská: totiž vůbec žádná. Uplně nás ignorovali - v naší snaze dostat svým občanským povinností. Verte tomu, to celé totiž není vymyšlený vtip, ale popis naprosto reálné věci. Michal, Boise